

ECONOMIA

Ramon Tremosa, economista: "Madrid hauria rebut quatre vegades més diner públic de l'Estat que no pas Catalunya"

Tremosa, que va ser ahir a Igualada, denuncia que els governs de l'Estat amaguen informació perquè no es conegui la gravetat del problema

PERE PEÑAS

Ahir al vespre va tenir lloc a la Fundació Cal Ble d'Igualada la presentació del llibre "L'expoli fiscal" (editorial 3i4) per part d'un dels autors, Ramon Tremosa i Balcells, professor de Teoria Econòmica de la Universitat de Barcelona.

Tremosa és investigador en el Centre d'Anàlisi Econòmica i de les Polítiques Socials. També és un dels millors coneixedors de la realitat productiva de Catalunya i està treballant en el llibre blanc de l'Euram que proporcionarà una fotografia detallada de la realitat productiva de Catalunya. És especialista en política monetària, economia regional i economia i empresa. És coautor de diversos llibres, entre d'altres "L'Espanya d'Aznar" (Edicions Proa, 2004) o "L'empresa catalana en l'economia global" (Papers d'Economia Industrial 2003). Ramon Tremosa és un dels millors coneixedors del problema de dèficit fiscal que pateix Catalunya.

P: El dèficit fiscal és un dels grans problemes de Catalunya. Què és i què representa per al país?

Ramon Tremosa (R.T.): Entenem per dèficit fiscal la diferència negativa entre els impostos que cada any paguen els catalans al Govern de Madrid i la despesa pública que d'aquest govern en reben. Diem que és un gran problema perquè per a l'any 2001, darrer any per al qual es disposa d'estadístiques oficials, estem par-

"El dèficit fiscal català està en màxims històrics. Un 10% del PIB és una descapitalització en tota regla"

lant d'una diferència de quasi 12.000 milions d'euros, un 9,2% del PIB català d'aquell any. I estimacions de la fundació FUNCAS per al 2003 parlen de 14.230 milions d'euros per al 2003, és a dir, 452 euros per segon.

P: De quina manera limita el creixement de Catalunya el dèficit fiscal?

R.T.: Les estadístiques oficials de la UE i de l'Estat espanyol detecten un estancament de les variables de creació i de distribució de la riquesa a Catalunya en els darrers anys. Això coincideix amb què el dèficit fiscal català amb l'Estat s'ha situat en màxims històrics (9-10% del PIB català anual). No trobarem cap altre territori productiu en un estat federal que faci un esforç tant gran de contribució amb el sector públic central del seu país. Un 10% del PIB és una descapitalització en tota regla.

Les balances fiscals, un dels secrets més ben guardats de l'Estat

P: Les balances fiscals són el secret més ben guardat de l'Estat espanyol?

R.T.: Segons l'última fotografia de balances fiscals a Espanya, en el període 1991-1996 els Països Catalans van aportar el 90% dels diners a repartir, Navarra i País Basc el 10% restant i Madrid presentava balança fiscal amb l'Estat equilibrada. S'entén molt bé perquè els governs del PP abans i el del PSOE ara no tinguin cap interès en actualitzar aquesta fotografia: els dèficits i els superàvits fiscals ben bé podrien haver-se accentuat.

P: La transparència en democràcia és una bona qualitat...

R.T.: L'Estat ho sap tot de nosaltres. L'agència tributària espanyola és de les millors del món. En canvi, però, si nosaltres volem

Ramon Tremosa és un dels millors coneixedors de la problemàtica de dèficit fiscal que pateix Catalunya

saber on van gastar l'any passat els ministeris 256.000 milions d'euros per territoris, no hi ha informació.

Avui que el sector públic té un pes tan gran sobre el PIB el coneixement de les estadístiques de la gestió governamental no és una concessió de les autoritats, és un dret elemental bàsic dels ciutadans. Sense transparència no hi ha democràcia.

P: El poble català és prou conscient de la discriminació fiscal que el perjudica col·lectivament i individual?

R.T.: No. Deia Cambó que el català és, contra el tòpic, el més sentimental dels pobles ibèrics. Cap altre territori de l'Estat tole-

raria un dèficit fiscal amb l'Estat d'una magnitud com el nostre. La culpa, però, és dels catalans, som individualistes i no hem estat

"Els catalans som individualistes i no hem sabut fer pinya per resoldre aquest problema"

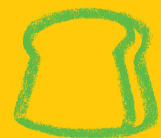
capaços de fer pinya per resoldre aquest problema.

P: Segons el seu estudi sobre

balances fiscals, Catalunya va rebre en l'època del govern del PP la meitat de la inversió que Madrid en infraestructures...

R.T.: En el llibre "L'expoli fiscal" hem pogut accedir a un 40% de la informació relativa a la inversió i la despesa pública efectivament realitzada, no presupostada de l'Estat. Per territoris, Madrid hauria rebut quatre vegades més diner públic de l'Estat que Catalunya. Una mostra tant gran és bastant representativa de per a on poden anar els números si es disposa de tota la informació.

continua a la pàgina següent

supermas

Igualada, F. Valls, 91 (P. Tortugues)
Igualada, Verdguer, 178 (Estació FFCC)
Vilanova del Camí, Sta. Llúcia, 13 (Mercat Municipal)

“No crec que el govern socialista de Zapatero solucioni el dèficit fiscal que pateix Catalunya”

(ve de la pàgina anterior)

P: Els governs del Partit Popular han empobrit Catalunya o la situació ja venia d'abans ?

R. Tremosa (R.T.): L'herència del PP ha engegat unes tendències molt clares: Catalunya ha deixat de ser la locomotora econòmica de l'Estat en favor de Madrid. Sort que era un partit liberal, en principi no intervencionista...

P: Què ha de fer el govern tripartit per aconseguir d'una vegada per totes un tracte fiscal més just per a Catalunya ?

R.T: De moment ha fet proclames a Catalunya però al Congrés dels Diputats, que és per on passa la solució, no ha fet res. I dubto que ho faci, ja que els diputats catalans del PSC

“El PSC té una ocasió única per fer alguna cosa per l'autogovern de Catalunya, tot i que no crec que facin res”

L'economista català considera que el dèficit fiscal arriba a “corcar la cohesió social de Catalunya”

tos i té un poder regulador tan gran, sense la complicitat total del sector públic amb les nostres empreses costarà molt seguir sent un país industrial. Un element clau de la competitivitat europea avui és el suport del govern a les seves empreses. No serveix de res ser productiu i exportar tota la producció si, quan per exemple s'encareix el preu d'una matèria primera en

“Un element clau de la competitivitat en l'àmbit europeu és el suport del govern a les seves empreses”

els mercats internacionals, els altres governs europeus ajuden les seves empreses i el català no pot ajudar les nostres empreses. I anar a Madrid no serveix de gran cosa, allà exporten serveis, no saben el què és exportar béns i tenen poca sensibilitat envers la nostra indústria.

“desapareixen” quan arriben a Madrid. El PSC té una oportunitat única per fer alguna cosa per l'autogovern de Catalunya, tot i que fins ara no han fet cap contribució. No crec, però, que facin res.

P: El nou Estatut pot solucionar parcial o totalment aquest greuge que pateix Catalunya?

R.T: Més important que l'Estatut és el nou model de finançament. Crec que si s'aconseguís un acord sobre el model de finançament l'Estatut es tancaria en un cap de setmana. Sense limitar ara la nostra mai reconeguda aportació tot nou Estatut serà paper mullat.

P: Creu que amb el govern socialista que encapçala José Luis Rodríguez Zapatero es pot solucionar el dèficit fiscal de Catalunya ?

R.T: No.

P: Com ens afecta aquest dèficit fiscal?

R.T: Més greu que l'estancament del nostre creixement econòmic en el context europeu, el dèficit fiscal limita els serveis socials a Catalunya, fins al punt que corca la nostra cohesió social.

P: Com es dona aquest fet ?

R.T: Catalunya paga impostos com un país socialdemòcrata

“Catalunya paga impostos com un país socialdemòcrata, i rep despesa pública com un país liberal”

(54.000 milions d'euros l'any 2003, un 40% del nostre PIB, quan la mitjana de la UE-15 és del 43%), mentre que rep despesa pública com un país liberal (entre 38.000 i 42.000 milions d'euros l'any 2003, un 29-31% del nostre PIB).

P: Això crea més desajustos socials...

R.T: Evidentment, això fa que augmentin les diferències de renda a casa nostra i que les ciutats i els barris més pobres cada vegada s'allunyin més dels que progressen econòmicament

P: L'Anoia és una de les comarques que està patint més els processos de deslocalització i la crisi de sectors industrials tradicionals com el tèxtil o el gènere de punt. Com veu el futur d'aquests sectors ?

R.T: Avui que el sector públic recapta tants diners amb impos-

Corregir el desequilibri

Ramon Tremosa és un dels impulsors del col·lectiu per a la correcció del desequilibri que provoca el dèficit fiscal de Catalunya amb l'Estat espanyol. A la pàgina web www.desequilibri.net trobareu tota la informació relativa a aquesta campanya que vol aconseguir les màximes adhesions i també difondre aquesta problemàtica que pateix Catalunya.

El col·lectiu per a la correcció del desequilibri vol que els ciutadans de Catalunya coneguin la gravetat de la situació i també que la societat espanyola entengui que no és una petició insolidària. El col·lectiu, al qual s'han adherit ja més de 7.000 persones exigeix als polítics, de forma unitària i per sobre d'actituds partidistes, un finançament més just que faci sostenible i millorable l'autogovern de Catalunya. Tal i com denuncia el col·lectiu que

lluita contra el desequilibri “el dèficit fiscal català no ha estat ben explicat ni reivindicat. Els nostres governants no han denunciat aquest greuge comparatiu amb la contundència que cal, ni de forma unitària. Si aquest desequilibri no es corregeix en bona mesura, amb un finançament autonòmic més just i escaient, tot nou Estatut de Catalunya serà paper mullat. Més dèficit fiscal significa també més dèficit social per a la ciutadania de Catalunya”.

Algunes persones adherides a aquest col·lectiu són Josep Maria Álvarez (UGT), Miquel Calçada (empresari de la comunicació), Joan Coscubiela (CCOO), Joan Laporta (president FC Barcelona), Felip Massot (empresari), Júlia Otero (periodista), Jordi Porta (president Òmnium Cultural), Beth Roderigas (cantant) i Santiago Vidal (jutge), entre molts d'altres.

GF Finques Gaudí

C/ SANTA CATERINA, 26, CAL FONT. 08700 IGUALADA
TEL. 93 803 46 32. FAX 93 803 91 04

PIS EN VENDA

IGUALADA- AVINGUDA DE BARCELONA
Pis de 120 m2. de 4 dormitoris dobles, cuina reformada, menjador, bany complet i lavabo reformats. Asolellat. Balcons grans. Armaris encastrats. Calefacció radiadors (gas natural). Ascensor. Pàrquing inclòs.

PREU: 180.000 €

